

Nieuwsbrief 4 juli 2025

Beste ouders,

In de laatste week van het schooljaar hoort de aandacht te gaan naar onze schoolverlaters. Daarom is dit mijn laatste, persoonlijke nieuwsbrief.

Ik ben in maart 2019 begonnen als interim directeur op De Bonte Mol voor 1 dag in de week. Mijn opdracht van het College van Bestuur van Blossse was om de lopende zaken af te handelen tot er een nieuwe directeur zou worden benoemd. Op de andere dagen van de week was ik werkzaam als interim directeur van een grote school in Heerhugowaard.

Eerst even terug in de tijd:

Van 1981 t/m 2018 heb ik zo'n 37 jaar met heel veel plezier op de Familieschool in Heerhugowaard 't Kruis gewerkt. Deze school had in 1981 ongeveer 90 kinderen. Het was een lagere school die op de nominatie stond om gesloten te worden wegens een tekort aan leerlingen. Dat liep uiteindelijk heel anders.

Eind jaren '80 groeide de school enorm. In het meest bijzondere jaar kwamen er maar liefst 150 kinderen in één schooljaar nieuw op school. De school werd erg groot -zou richting de 1000(!) leerlingen gaan- en daarom werd besloten om de school te splitsen. Dat waren stevige klussen voor een piepjonge directeur (toen hoofd der school). Onze grote dependance werd een zelfstandige school. Daarna is de Familieschool altijd een grote basisschool gebleven.

In die jaren in Heerhugowaard 't Kruis heb ik veel geleerd. Terugkijkend kan ik niet anders concluderen dan dat het een prachtige tijd was. Vooral van de samenwerking met nieuwe -en vaak- jonge collega's heb ik erg genoten.

In 2019 kwam toevallig De Bonte Mol op mijn pad. Een school in een dorp waar mijn vader ooit bij de kolenboer had gewerkt. Daarom kwam ik als klein jongetje van een jaar of 8 al in Schermerhorn. Op de fiets vanuit Sint Pancras, want mijn ouders hadden in die tijd geen auto.

Hoewel het de bedoeling was dat ik De Bonte Mol slechts een paar maanden zou helpen, liep dat anders.

Op de reeds uitgezette vacature van directeur kwam in mei/juni 2019 geen enkele sollicitatiebrief binnen. Tegelijkertijd had ik in die maanden op De Bonte Mol ontdekt dat deze school een onontdekt pareltje was. Een mooi en nieuw schoolgebouw gelegen tussen twee prachtige polders. Een school met betrokken ouders, 4 klassen met kinderen en ook een goed functionerend team. Een team dat ervoor open stond voor nieuwe ideeën.

In de afgelopen 6 schooljaren is er op De Bonte Mol hard gewerkt om ons onderwijs te veranderen. Niet veranderen om het veranderen, maar om het onderwijs te verbeteren. Veel is al gelukt, niet alles. Veel is al bereikt, maar de klus is nog niet klaar. Er zullen altijd weer nieuwe vraagstukken komen waarop we een antwoord moeten formuleren. Dat is de dynamiek in het hedendaagse onderwijs en dat maakt ons beroep ook zo interessant.

Het 'dwingt' ons telkens om na te denken wat het primaire doel het onderwijs is. Ik denk dat die vraag altijd beantwoord zou moeten worden vanuit een positief en optimistisch mensbeeld. Centraal staat m.i. de sociale ontwikkeling en het plezier van samen ontwikkelen. Van samen leven en samen leren. Met elkaar een samenleving vormen, rekening houden met elkaar en begrip hebben voor andere denkbeelden of opvattingen. Solidariteit en respect voor de ander zijn daarbij belangrijke waarden. Democratie is niet dat de helft + 1 beslist over de rest. Het recht van de sterkste mag niet de norm worden. Samenleven doe je met elkaar. En dan is onze school in Schermerhorn een prachtige en veilige oefenplaats voor het leven.

Als school hebben we hebben de opdracht om kinderen 'wereldwijs' te maken. Daarom besteden we relatief ook veel tijd aan goed leesonderwijs. Een goede leesvaardigheid is namelijk nodig om zelf conclusies te kunnen trekken, zelf keuzes te maken en een oordeel over iets te vormen. Daarnaast is creatief denken en handelen belangrijk. De meeste creatieve mensen vinden altijd wel hun weg in het leven.

Er wordt momenteel eenzijdig, en wat mij betreft teveel, ingezoomd op de basisvaardigheden. Met die eenzijdige aandacht voor toetsresultaten voor rekenen, taal en lezen worden kinderen samengevat in een getal. En dat getal bepaalt op veel te jonge leeftijd hoe de onderwijsroute van een kind eruit gaat zien. Natuurlijk zijn de basisvaardigheden belangrijk, maar ze zijn als het goed is ondersteunend aan de totale ontwikkeling van een kind.

Dan even terug naar De Bonte Mol.

Wat heb ik hier met ongelooflijk veel plezier gewerkt. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de fijne samenwerking met de medezeggenschapsraad en de gesprekken met betrokken ouders (ook als we het soms niet eens waren). En natuurlijk heb ik in die 6 jaar veel kinderen gezien. Kinderen die allemaal van elkaar verschillen, kinderen met talenten, kinderen die bereid zijn om te leren. Ik ben trots op de fijne sfeer in onze school.

De samenstelling van het team van De Bonte Mol is in 6 jaar best veranderd. De helft van het team is relatief nieuw. Ik ben onder de indruk van de kwaliteit en het werkplezier van alle collega's in dit kindcentrum. Met een gerust hart laat ik de verdere ontwikkeling van de school over aan mijn opvolgster Astrid.

Ik ben ervan overtuigd dat dit team verder blijft werken aan de ontwikkeling van goed onderwijs. Een brede ontwikkeling van kinderen is daarbij het uitgangspunt. De nieuwe inrichting van ons gebouw ondersteunt die visie. Met het atelier, het nieuwe meubilair, de opnieuw ingerichte aula en de personeelskamer (die ook door kinderen wordt gebruikt) zijn we klaar om bepaalde ontwikkelingen te borgen en andere onderdelen verder te ontwikkelen.

Ik blijf tot mijn pensioen eind januari 2026 verbonden aan De Bonte Mol, maar niet meer als aanspreekpunt of eindverantwoordelijke. Op de achtergrond draag ik na de zomervakantie alle taken over aan Astrid. Daarnaast ga ik enkele startende directeuren op andere scholen van Blossie begeleiden. Voor mij is dit een fijne route naar mijn pensioen.

Ik werk ook 2 dagen per week bij A.N. Boekel B.V. en BLT B.V. Een groothandel in aardappelen, groente & fruit en een transportbedrijf. Daar werk ik als HR-manager. Het zijn bedrijven met een sociale insteek. Bedrijven waar ik me als een vis in het water voel. Na mijn pensioen blijf ik daar werken en wellicht dat ik ook nog iets in het onderwijs ga doen. Dat zie ik wel. Niets moet, alles mag. Zie daar mijn nieuwe leven als pensionado.

Bedankt voor het vertrouwen dat u al die jaren in mij heeft gehad. Dat heeft er mede voor gezorgd dat ik hier een fijne tijd heb gehad. Ik wens alle collega's, ouders en kinderen nog vele gezonde en mooie jaren.

Tot ziens,
René Venneker